

Archiv obce Obora
1895 – 1943 (1948)

Inventář

Číslo EL NAD: 423
Evidenční číslo pomůcky: 282

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	7
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	8
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	9
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	9
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	10
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	11
Inventární seznam.....	12

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170/1849 Ř. z. ze dne 17. března, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorcí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem, voleným právě z členů obecního výboru, se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorcí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o obecních záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila v platnost dvě zákonná nařízení, zákon č. 75/1919 Sb. o řádu volení v obcích a zákon č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště, a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období

s ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Právním obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc, byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělcenci (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělcenci byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecní radou poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělcence v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělcenci z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátily se doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Název vsi Obora, ležící přibližně 7 kilometrů severozápadně od Tachova, je českým, úředním překladem původního německého pojmenování vsi Thiergarten. K dalším užívaným jménům vsi patřily Thirgarte a Thiergartt.

Pravděpodobně na sklonku 1. poloviny 17. století vznikla v dané lokalitě obora s myslivnou. Jejím zakladatelem byl tehdejší vlastník panství Jan Filip Husman z Namedy a Riolsburgu. V roce 1660 se o Oboře poprvé píše jako o osadě, a to v matričních knihách pro Tachov. V roce 1664 zakoupil od Husmanových potomků (Husman zemřel v roce 1651) panství Tachov Jan Antonín Losy z Losimthalu. Součástí panství Tachov byla také osada se jménem Obora. Po smrti Adama Losyho z Losimthalu v roce 1781, kterým tento rod vymřel, získala panství Tachov, včetně vsi Obora, po dlouhém sporu ukončeném smlouvou v roce 1785, knížata Windischgrätzové. Ves Obora zůstala trvalým příslušenstvím tachovského panství, což platilo do konce patrimoniální správy v roce 1850, kdy se ves samosprávně osamostatnila.

Územní kompetence obecního úřadu se vztahovaly na katastr obce Obora.

Do roku 1862 patřila Obora pod Krajský úřad v Chebu a od roku 1850 přešla obec pod nově zřízené Okresní hejtmanství v Tachově. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 také okresy soudní. Obec Obora se stala součástí nově vzniklého soudního

okresu Tachov (v něm obec zůstala až do roku 1945). Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl Smíšený okresní úřad Tachov, jehož součástí byly také Obora. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy bylo znovu obnoveno Okresní hejtmánství v Tachově. Po připojení okresu Tachov k německé „Třetí říši“ spravoval obec Landrát v Tachově.

V archivním souboru AO Obora se dochovala řada důležitých písemností, s jejichž pomocí lze alespoň částečně rekonstruovat činnost obecní německé obecní samosprávy. Jako nejdůležitější článek z celého souboru je možné určit knihu se zápisy obecního zastupitelstva (inv. č. 2), ve které je soustředěno poměrně velké množství informací. Knihu jako takovou však neuvěřitelným způsobem zatěžuje další vepsaná agenda. Jedná se o zápisy ze zasedání komisí, místní školní rady, honebního spolku a potvrzení a ověření. U některých záznamů nebyla dodržena zásada chronologického psaní, což lze částečně přičítat tomu, že část těchto záznamů byla psaná v opačném směru knihy, tedy odzadu. Přestože stěžejním obsahem knihy zůstávají zápisy ze zasedání obecního zastupitelstva, chaotické střídání dalších zápisů (komise a místní školní rada) značně narušuje celistvost jednotlivých textů. S přibývajícím obsahem knihy navíc narůstá strohost až ledabylost prováděných zápisů.

Za pomoci shora psaných knih se podařilo rekonstruovat částečný přehled obecních starostů. Pro úplnost je nutné dodat, že v roce 1916 vystřídal dosavadního starostu Georga Rudolfa tehdejší první obecní radní Josef Gail (jinak také Geil). Na tomto místě zůstával jako prozatímní zastupující starosta, a to do roku 1918, kdy se Georg Rudolf na svůj post vrátil.

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Michl Back	1895	?
Franz Böhm	1909	1912
Georg Rudolf	1912	1916
Josef Gail (Geil)	1916	1918
Georg Rudolf	1918	1923
Josef Friedl	1923	1933
Josef Kasseckert	1933	1939
Josef Pfeil	1939	1945

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

V zápise o archivní dohlídce, provedené 2. prosince roku 1953, a vykonané patrně z důvodu kontroly svévolné skartace písemností v budově MNV Obora je uvedeno, že po roztřídění spisů a jejich uložení na hromadu v kanceláři MNV Obora došlo k nekontrolovanému svozu těchto materiálů do sběru. Na dotaz zástupce ONV Tachov, kdo dal k tomuto odvozu souhlas či povolení, uvedl tehdejší předseda MNV Obora, že se tak stalo v jeho nepřítomnosti v úřadě a tak nemohl objasnit, kým byl materiál odvezen. Spisy měly zmizet z uzamčeného prostoru a v daný okamžik disponoval klíčem vyšší počet osob. Po údajně neznámém odvozci skartovaného materiálu nikdo nepátral. Celkově bylo odvezeno přibližně 50 kilogramů písemností. Po prohlídce kanceláře byly objeveny pokladní knihy,

knihy se zápisy obecního zastupitelstva, pamětní kniha obce, obecní rozpočty a účetní knihy, vše z doby německé samosprávy obce. Nalezený materiál byl ponechán na místě, v uzamykatelné skříni, s tím, že předseda a tajemník MNV v Obře byli požádáni, aby na tento svěřený materiál dohlíželi, dokud nebude odvezen na ONV Tachov.

Dne 7. dubna roku 1955 došlo v budově MNV Obora k prohlídce spisovny, tentokrát již v přítomnosti okresního archiváře. Dle výpovědi tajemníka MNV byly veškeré německé písemnosti zničeny, stejně měla dopadnout také pamětní kniha obce, kterou poškodil bývalý kronikář, německý učitel tím, že z ní vyřezal všechny listy. Ve spisovně byly nalezeny pouze knihy týkající se obce Pavlův Studenec.

Ze zápisu z prohlídky spisovny MNV Obora, provedené 6. března 1956, vyplývá, že v budově MNV byly nalezeny a pro trvalou archivní péči vybrány spisy pro obec Pavlův Studenec, kde se měl nacházet také materiál z doby německé správy obce. Z MNV Obora byla odebrána německá pamětní kniha, v jejímž vedení pokračovala česká samospráva po roce 1945. Tajemník MNV dostal za úkol vypátrat, co se stalo s ostatními knihami vedenými německou samosprávou.

Zápis z dohlídky spisovny MNV Obora z 21. dubna 1959 uvádí, že v obci se již nenacházejí žádné materiály z doby německé správy obce.

V evidenčním listu JAF, zavedeném k 1. říjnu 1974, je uvedeno, že se v archivním souboru AO Obora nalézají tři knihy z let 1909 – 1943 (1953), chybí zde ovšem číslo a datum nabytí přírůstkem okresním archivem. V tématickém popisu archivního souboru se lze dočíst o tom, že soubor tvoří „obecní protokoly, kniha zasedání a kronika obce“. V poznámce je vysvětlen důvod přiřazení kroniky k archivnímu souboru (nízký počet stran s českým zápisem).

Při revizi archivního souboru AO Obora, provedené 22. prosince 2000, byl navíc nalezen a následně k tomuto archivnímu souboru přiřazen obecní přehled o pozemcích pro obec Obora.

Přestože předešní archiváři ponechali pamětní knihu obce z let 1925 – 1938 (1953) v archivním souboru AO Obora, byla z něj tato kniha při inventarizaci vyčleněna a převedena do archivního souboru MNV Obora EL NAD 299, kam správně patří, neboť ve vedení knihy pokračovala nepřetržitě česká samospráva v letech 1946 – 1953. Původní německé zápisy byly navíc znehodnoceny vytržením 20ti listů po roce 1938 a vypovídající hodnota knihy tím utrpěla. Jedná se o 1 úřední knihu o celkové metrži 0,03 bm.

Z MNV Obora EL NAD 299 byla vyřazena a následně převedena do archivního souboru AO Obora účetní kniha (pokladní deník) z let 1940 – 1942 (1948), do které někdo poznamenal tři zápisy o uzavření smíšených manželství v obci v letech 1947 – 1948. Vzhledem k rozsahu a důležitosti uvedených zápisů by bylo neúčelné ponechat knihu odděleně od skutečného původce této písemnosti.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Materiál archivního souboru AO Obora pochází z let 1895 – 1943 (1948). Jedná se o 3 úřední knihy a 1 kartón o celkové metrži 0,12 bm.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochovaných písemnostech užíván německý jazyk.

Archivní soubor byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

V archivním souboru se nalézají písemnosti I. a II. kategorie.

Fyzický stav archivního souboru je dobrý.

K vnitřní skartaci nebyly navrženy žádné písemnosti.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

Materiál AO Obora disponuje poměrně velkým informačním potenciálem, ovšem k jeho využití je potřeba značné trpělivosti a detailní práce. Stěžejním pramenem z hlediska eventuálního badatelského využití zůstávají knihy inv. č. 1 a 2. Nelze pominout pamětní knihu obce z let 1925 – 1938, v jejímž vedení pokračovala česká samospráva v letech 1946 – 1953. Kniha tvoří součást archivního souboru MNV Obora EL NAD 299.

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v prosinci roku 2007 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově, 30. května 2008

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

- Adressbuch für den politischen Bezirk Tachau, Tachov [1925]
Adressbuch und Führer für den politischen Bezirk Tachau und Umgebung, Tachov [1914]
Heimatatlas des ehemaligen politischen Bezirkes Tachau – Pfraumberg, Geretsried 1973
Zdeňka Hledíková, Jan Dobeš, Jan Janák, Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost, Jihlava 2005
Zdeněk Martínek, Archiv obce, Archivní časopis, roč. 49, 1999
Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland, Haida s. d.
Antonín Profous, Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny, Díl III. M – Ř, Praha 1951
Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1849
Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1864
Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1919
Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1933
August Sedláček, Místopisný slovník království českého, Praha 1998
Seznam míst v království Českém, Praha 1913
Franz Schuster, Tachau – Pfraumberger Heimat, Ulm/D 2000
Státní oblastní archiv Plzeň, Průvodce po archivních fondech, svazek 3, Praha 1976
Übersicht der in Folge a. h. Gutschliessung vom 26. Juni 1849 genehmigten provisorischen Gerichtseintheilung des Kronlandes Böhmen, Praha 1849

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AO	archiv obce
č. p.	číslo popisné
EL	evidenční list
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
ev. d.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NAD	národní archivní dědictví
NSDAP	nacionálněsocialistická německá strana dělnická (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei)
ONV	okresní národní výbor
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
s. d.	sine dato (bez datace)
SOkA	státní okresní archiv
Z. z.	Zemský zákoník

Inventární seznam

Obecní úřad od roku 1850 – 1945**Úřední knihy****Knihy všeobecné správy obce**

1	Zápisy ze zasedání obecního výboru (později obecního zastupitelstva) a komisí Zápisy ze zasedání místní školní rady	1909 – 1924 1909 – 1924	K 1
2	Zápisy ze zasedání obecního zastupitelstva, rady a komisí Zápisy ze zasedání místní školní rady (později školního výboru) Zápisy ze zasedání vodovodní společnosti Zápisy ze zasedání honebního společenstva (uvnitř, na posledních listech, chaoticky se střídající se zápisy dvou posledně jmenovaných společenstev, dopsány dohody o koupích či směnách pozemků a polí z let 1928 – 1940 a zápis o předání úřadu starosty v roce 1939)	1924 – 1943 1926 – 1933 1931 – 1934 1926 – 1937	K 2

Evidenční knihy agendy bezpečnosti a veřejného pořádku

	Zápisy ze zasedání vodovodní společnosti	1931 – 1934	viz K 2
--	--	-------------	---------

Knihy evidence v záležitostech veřejných ústavů a fondů

	Zápisy ze zasedání místní školní rady	1909 – 1924	viz K 1
	Zápisy ze zasedání místní školní rady (později školního výboru)	1926 – 1933	viz K2

Knihy evidence ve věcech spolupůsobení ve státních záležitostech

	Zápisy ze zasedání honebního společenstva	1926 – 1937	viz K 2
--	---	-------------	---------

Spisy**Správa obecního majetku**

3	Vyhláška týkající se voleb	1895	N 1
4	Směnné a nájemní smlouvy na obecní pozemky	1919 – 1934	N 1
5	Nabídky na pronájem obecních vodních ploch a lesů	1919 – 1939	N 1

Péče o bezpečnost a veřejný pořádek

6	Stavební záležitosti, přiložen plán č. p. 74	1934 – 1937	N 1
---	--	-------------	-----

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jednotka
Spolupůsobení ve státních záležitostech			
7	Obecní přehled o pozemcích	1930	N 1
8	Srovnávací sestavení a výkaz výměr parcel po novostavbě silnice	[1930] – [1935]	N 1
9	Bankovní a finanční záležitosti (umořování dluhu vůči bankovním ústavům, stavy obecních účtů)	1915 – 1930	N 1
Účetní materiál			
Účetní knihy			
10	Pokladní deník	1940 – 1942 (1948)	K 3

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Archiv obce Obora
Značka archivního souboru:	AO Obora
Časový rozsah:	1895 – 1943 (1948)
Počet evidenčních jednotek:	4 (3 úřední knihy, 1 kartón)
Počet inventárních jednotek:	10
Rozsah bm:	0,12 (0,06 úřední knihy, 0,06 kartón)
Stav ke dni:	30. května 2008
Archivní soubor zpracoval(a):	Miroslav Vetrák
Pomůcku sestavil(a):	Miroslav Vetrák
Počet stran:	15
Počet exemplářů:	5
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl